

ОСНОВАЦ

ШКОЛСКИ ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „КИРИЛО САВИЋ“ , ИВАЊИЦА

Број 15
јануар, 2024.

Од Кирила, крила се ширила

Новогодишњи пројекат „Замисли жељу“

Сви смо другачији, а једнако вредни

Прекогранични пројекат „Чисто“

Ученик Милош Чакаревић у истраживачкој станици
„Петница“

www.oskirilosavic.edu.rs

Од Журила, крила се ширила!

Тијана Милованчевић VIII₂

Ненад Бојовић VIII₁

Ива Петровић VIII₂

Ива Петровић VIII₂

Јања Антонијевић VIII₃

Тијана Милованчевић VIII₂

Ненад Бојовић VIII₁

Тијана Милованчевић VIII₂

Од Кирила, крила се ширила!

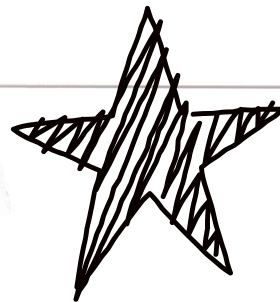

САДРЖАЈ

- Реч редакције и садржај1
- Реч директора2
- Видовдан, Нушићијада.....3
- Пријем ђака првака4
- Дечја недеља4-5
- Излет радника школе6
- Екскурзија ученика 8.разреда7
- Музички фестивал8
- Догађаји9-14
- Новогодишњи пројекат.....15-17
- Верски календар18
- Разговор са19-20
- Пубертет и ја21-22
- Спортска страна23
- Литерарни радови24-27
- Разговор са28

- ОСНОВАЦ
- Школски лист ученика
- ОШ „Кирило Савић“ Ивањица
- www.oskirilosavic.edu.rs
- Штампа:
- TRIGON DIZAJN STUDIO ČAČAK
- Тираж :
- 150
- Слика са насловне стране преузета је са интернета.

РЕЧ РЕДАКЦИЈЕ

Ова школска година почела је уобичајено. Додуше, још увек у сенци догађаја који се десио у Основној школи „Владислав Рибникар“. Школе су добиле смернице да се ове школске године инсистира на активностима које ће побољшати општу атмосферу и комуникацију у школама, повећати осећај заједништва и безбедности у школи и појачати подршку ученицима. Према речима наше директорке, наша школа је пријатно и безбедно место за рад и увек постоји спремност да се прихвате нове идеје за унапређење рада школе. У нашу школу су сви добродошли, без обзира на њихову различитост. Трудимо се да организујемо и учествујемо у што различитијим пројектима и активностима на локалном, државном и међународном нивоу. Наредне странице ће вам то и дочарати.

Хвала свима који су учествовали у прикупљању материјала за наш 15. „Основац“

Од Кирила, крила се ширила!

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Директор наше школе, Невенка Милошевић, осврнула се на претходну календарску годину, посебно истичући успехе наших ученика на такмичењима и завршном испиту. Школску 2023/24. годину зайочели смо пратећи Смернице Министарства просвете и у складу са њима, школа је дефинисала свој мото као један од важних симбола који је познат и општеприхваћен.

Поштовани читаоци нашег школског листа „Основац“,

Најпре свима да пожелим срећну и успешну Нову 2024. годину. Сви заједно настављамо да градимо поверење у школу. Ту смо на високо одговорним задацима да помогнемо, подржимо, научимо и охрабримо. Прошла 2023. година биће запамћена по изузетним резултатима наших ученика на такмичењима и завршном испиту које су постигли уз подршку наставника.

Школа је учествовала у многим пројектима на локалном, државном и међународном нивоу. Нашим успесима је допринела и добра сарадња са родитељима, локалном самоуправом, Школском управом Чачак и Министарством просвете. Сви заједно показали смо висок степен сарадње и солидарности. Наша школа је пријатно и безбедно место за рад. Као директор школе спремна сам да прихватим нове идеје за унапређење рада.

Мајска трагедија у ОШ „Владислав Рибникар“ све нас је потресла. Осетили смо потребу за појачаним васпитним радом у школи. Важност породице која прати дете и све фазе одрастања је кључна за формирање здраве личности.

Смерницама за организацију и реализацију образовно-васпитног рада у основној школи у школској 2023/2024. години ближе се одређују начин планирања, организовања и остваривања образовно-васпитног рада школе са нагласком на остале облике образовно-васпитног рада и унапређивање васпитног рада са ученицима.

Заједнички циљ Смерница је организација активности чијом ће се реализацијом и активним укључивањем ученика допринети првенствено развоју позитивних људских вредности код ученика, као и унапређивању односа заснованих на међусобном поштовању, сарадњи и солидарности уз уважавање различитости.

Школа је предузела и реализовала све кораке који су предвиђени у Смерницама.

Једна од активности је да се до краја полугодишта јасно истакне визија развоја школе и на основу ње дефинише мото (идентитет) школе. Мото је један од важних симбола школе који је познат и општеприхваћен.

Предлог за мото школе могли су достављати ученици, запослени, родитељи и представници локалне заједнице. На основу свих предлога дефинисан је М О Т О школе који гласи:

Од Кирила, крила се ширила!

Будите здрави, насмејани, задовољни и успешни!

Уживајте у читању страница „Основаца“ које следе и описују многобројне активности ученика и запослених којима се поносим.

**Директор школе
Невенка Милошевић**

Од Кирила, крила се ширила!

НАГРАДЕ НАЈБОЉИМА

ВИДОВДАН, 28. ЈУН,
2023.

Традиционално, на Видовдан, у нашој школи су додељене награде најбољим ученицима за постигнуте резултате током школске 2022/2023. Вукове дипломе за изузетан успех понело је петнаест ученика, а диплому „Доситеј Обрадовић“ добило је седамдесет четири ученика. Директорка наше школе је истакла да је веома задовољна резултатима, а награђени су и наставници који су својим залагањем довели до одличних достигнућа ђака.

НУШИЋИЈАДА

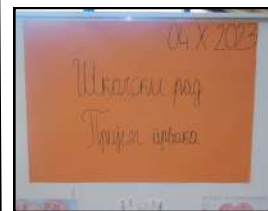
Ученици наше школе су као и сваке године били део Нушићијаде. Наступали су на „Дечјој сцени“, учествовали у Малој паради и били запажени на маскенбалу. Ученица Маја Вуловић је освојила 2. место на маскенбалу са маском „Брод“.

Од Кирила, крила се ширила!

*31. август
2023. године*

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ЂАКА ПРВАКА

ДОБРО ДОШЛИ ПРВАЦИ

Свечани пријем ђака првака и упознавање са њиховим учитељима организовано је последњег дана летњег распуста. Тог дана су наши нови ђаци заједно са својим родитељима присуствовали свечаној приредби, а родитељи су се упознали са начином рада школе.

ДЕЧЈА НЕДЕЉА 2-8. 10. 2023. ВЕЛИКО СРЦЕ ДЕЦЕ СРБИЈЕ

СВЕЧАНА ПРИРЕДБА

**ЛИКОВНА РАДИОНИЦА УЧЕНИКА ИО
ОСОНИЦА**

**СПОРТСКО ДРУЖЕЊЕ УЧЕНИКА
СВИХ РАЗРЕДА ИО ОСОНИЦА**

Од Кирила, крила се ширила!

ДЕЧЈА НЕДЕЉА – ВЕЛИКО СРЦЕ ДЕЦЕ СРБИЈЕ

2-8. октобар 2023. године

У оквиру Дечје недеље реализоване су следеће активности: „Вежбајмо заједно“ , изложба ликовних радова у холу школе , посета председнику општине, приредба за прваке, позоришна представа „Чистоћа је пола здравља“ и крос.

ПРИЈЕМ КОД ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

УЧЕНИЦИ МИЛОШ ЧАКАРЕВИЋ, АЛЕКСАНДРА МИЛЕНКОВИЋ, НЕНАД БОЈОВИЋ И ЖЕЉКО НЕШКОВИЋ ПРИСУСТВОВАЛИ СУ ПРИЈЕМУ КОД ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ ГДЕ СУ ИЗЛОЖИЛИ ПРЕДЛОГ ДА СЕ У НАШОЈ ШКОЛИ УРЕДЕ СВЛАЧИОНИЦЕ У СПОРТСКОЈ ХАЛИ .

ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ

ОРГАНИЗОВАНА ЈЕ БЕСПЛАТНА ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ „ЧИСТОЋА ЈЕ ПОЛА ЗДРАВЉА“ ЗА УЧЕНИКЕ ОД 1. ДО 4. РАЗРЕДА.

ИЗЛОЖБА ДЕЧЈИХ РАДОВА У ХОЛУ ШКОЛЕ

НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ „ВЕЛИКО СРЦЕ ДЕЦЕ СРБИЈЕ“
1. МЕСТО :ЕМА БОГДАНОВИЋ III,
2. МЕСТО :ЈУЛИЈА ЛЕПОСАВИЋ IV₃
ГРУПНЕ НАГРАДЕ : ОДЕЉЕЊА I₁, I₂, I₃

Од Кирила , крила се ширила!

БОКА КОТОРСКА И ДУБРОВНИК

Од 29. 09. до 01. 10. 2023. реализован је тродневни излет за раднике наше школе.

Првог дана посетили смо манастир Милешева, мост на Ђурђевића Тари , Жабљак и Црно језеро, а крајња дестинација је било летовалиште Игало.

Следећег дана смо посетили Дубровник и прошетали његовим најзанимљивијим делом, Старим градом.

Трећег дана смо обишли Котор, возили се гондолом Котор - Ловћен , посетили Пераст и острво Госпа од Шкрпјела.

Од Кирила, крила се ширила!

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА 8. РАЗРЕДА

Осмачка екскурзија је за већину ученика једна од најлепших успомена које памте из основне школе. И ова генерација осмака се са тродневне екскурзије вратила са позитивним утисцима и коментаром да би већ сутра могли поново да отпутују. Екскурзија је реализована од 11. до 13. октобра 2023, а посетили су Бранковину, Суботицу, Палић, Сремске Карловце, Нови Сад, Београд, манастир Хопово, Идвор, Ковачицу...

ФЕСТИВАЛ „МИЊА СУБОТА“

У часи једној од наших најзначајнијих стваралаца за децу, у сарадњи са фондацијом „Миња Субота“, одржан је други по реду фестивал „Миња Субота“, за децу - вокалне солисте узраста од 5 до 14 година, из Србије, региона и дијаспоре. Ученици су изводили једну песму из ојуса дечјих песама Миње Суботе и једну дечју песму по избору.

Из сваке школе могао је учествовати по један ученик из сваке категорије. Ученици су били подељени у пет категорија:

- Предшколци: деца из старијих група вртића и предшколци
- Прва категорија: ученици првог и другог разреда
- Друга категорија: ученици трећег и четвртог разреда
- Трећа категорија: ученици петог и шестог разреда
- Четврти разреда: ученици седмог и осмог разреда

У Чачку, 14. октобра 2023. године, наступали су ученици Моравичког округа. ОШ „Кирило Савић“ представљали су ученици: Катја Алексић 1. разред, Нина Андрејевић 4. разред, Петар Андрејевић 5. разред и Ненад Бојовић 8. разред. Ученике је припремала Анита Пешић Ивковић, наставница музичке културе. Жири су чинили наставници музичке културе на окружном нивоу, а након тога стручни жири Дечјег културног центра. Из сваког округа могао је да се пласира само по један ученик из сваке категорије. Сви ученици и наставници добили су дипломе за учешће.

Наставник Анита Пешић Ивковић

Од Кирила, крила се ширила!

ПЛАНИНАРСКИ ДАН – БРАТЉЕВО 14. 10. 2023.

У организацији планинарског друштва „Голија“ Ивањица организовано је пешачење на маркираној планинарској стази у дужини од 6 км уз читање планинарских знакова, упознавање са врстама планинарских стаза, а све у циљу популаризације планинарског спорта. Одабрана група ученика петог и шестог разреда наше школе, са наставницом Вером Нешовановић, подржали су ову акцију.

УГЛЕДНИ ЧАС ИО ОСОНИЦА

16. 10. 2023. године реализован је угледни час у ИО Осоница. Час је реализовала наставница Оливера Лалић, а часу су присуствовали директорка наше школе, педагог и психолог, колеге и екипа РТС-а која је обишла и наше ИО Луке.

Од Кирила, крила се ширила!

Пројекат „Чисто“

Чиста заједница за одрживо окружење и природу

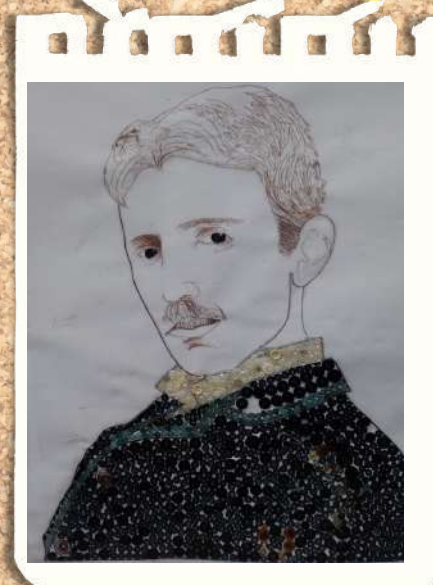

Овај пројекат заједнички спроводе Општина Гусиње (Црна Гора) и Општина Ивањица (Србија) у циљу доприноса заштити животне средине у прекограничном региону кроз ефикасније управљање отпадом, промоцију еколошке свести и значаја рециклаже. У том смислу реализовано је низ активности у нашој школи:

- едукативно предавање о управљању отпадом и рециклажи 13. 11. 2023. године
- креативна рециклажа – израда различитих предмета од рециклажног материјала и часови посвећени одабиру материјала и самој изради радова
- изложба радова и одабир најбољег од стране трочлане комисије
- изложба ликовних радова

У пројекту је учествовало 30 ученика (шести, седми и осми разред)

Наставници задужени за реализацију пројекта:
Јасмина Ремовић и Ивана Пантовић

СЕМИНАР „УЧЕЊЕ КРОЗ ИНТЕГРАТИВНУ НАСТАВУ”

СЕМИНАР ЈЕ ОДРЖАН У НАШОЈ ШКОЛИ У ПОНЕДЕЉАК, 13. НОВЕМБРА 2023. ГОДИНЕ. ПРЕДАВАЧИ НА СЕМИНАРУ БИЛИ СУ БИЉАНА АЈДАЧИЋ, ПРОФЕСОР СРПСКОГ ЈЕЗИКА, ЉУБИЦА ЛУКОВИЋ, ПРОФЕСОР БИОЛОГИЈЕ И ИВАНА КОЛАРЕВИЋ, ПРОФЕСОР ХЕМИЈЕ.

ЦИЉЕВИ ИНТЕГРИСАНЕ НАСТАВЕ:

- Оснаживање наставника за примену интегративне наставе, повезивање више наставних предмета, као и унапређивање компетенција директора и стручних сарадника у педагошко – инструктивном раду.
- Побољшање међупредметних веза кроз интеграцију садржаја који се могу сјединити у наставне модуле; учење у облику умреженог размишљања чиме се унапређује формирање различитих погледа на проблем и приступ одређеној теми; продубљено и систематично стицање знања из једне области кроз повезивање са знањима из других предмета у диференцијацији и интеграцији.

НЕКИ ОД МОДЕЛА ИНТЕГРАТИВНЕ НАСТАВЕ СУ:

- **КООРДИНИРАНИ/ПАРАЛЕЛНИ ПРОГРАМ НАСТАВНИКА РАЗЛИЧИТИХ ПРЕДМЕТА**

Предметни наставници постижу договор о обради исте средишње теме; иста тема се обрађује у исто време; тема мора бити шири појам што значи да није уско везана за садржај појединог предмета.

- **ПОУЧАВАЊЕ ПРОЈЕКТОМ**

Пројекат је један облик интегративног поучавања у којем је изражена ученикова активност и веома је сличан тематском поучавању. Он се планира на одређено временско раздобље (једна недеља до цело полугодиште); пројекат је временски и садржински одређен, прилагођен интересима и способностима сваког ученика; пројектом наставник ученицима нуди много више могућности самосталног избора тема, начина рада и начина презентације резултата.

ПОДНОСИЛАЦ ИЗВЕШТАЈА
НАСТАВНИК ИСТОРИЈЕ, ВЕРА НЕШОВАНОВИЋ

ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ 16. НОВЕМБАР

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ ОБЕЛЕЖАВА СЕ ШИРОМ ПЛАНЕТЕ 16. НОВЕМБРА. УСТАНОВЉЕН ЈЕ 1996. ГОДИНЕ ОД СТРАНЕ ЧЛАНИЦА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА КАКО БИ СКРЕНУ ПАЖЊУ НА ЗНАЧАЈ ТОЛЕРАНЦИЈЕ И ПОШТОВАЊА РАЗЛИЧИТОСТИ.

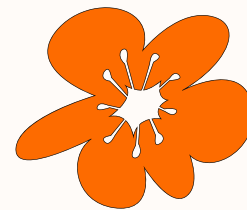
Толеранција је поштовање, прихватање и уважавање богатства различитости у културама, обичајима, мишљењима, ставовима, религијској припадности, боји коже, начину изражавања...

Кроз пројекат „Сви смо другачији, а једнако вредни”, ученици и наставници наше школе реализовали су низ активности: радионице на часовима, изложбу, активности Вршњачког тима, пријатељске спортске игре, видео о толеранцији, конкурс за најбољи слоган о толеранцији.

ПОШТУЈ ДРУГЕ, БУДИ ТОЛЕРАНТАН !

Разиџрани час у
одељењу II₃

ДОГАЂАЈИ

ПРОМОТЕРИ СОЦИЈАЛНЕ ИНКЛУЗИЈЕ

23. 11. 2023. године је у холу наше школе реализована акција „Промотери социјалне инклузије„ у сарадњи са Канцеларијом за младе. Пројекат је подржан од Министарства туризма и омладине са циљем укључивања средњошколаца са хендикепом у друштвене активности локалне заједнице. У радионицама су учествовали и ученици из наше школе. Пројекат се реализује у пет општина међу којима је и Ивањица. Ове школске године по индивидуалном образовном плану се образује 24 ученика наше школе. Директорка наше школе је истакла да се ученици осећају безбедно и прихваћено и да имамо добру сарадњу са њиховим родитељима. Школа се труди и да ове ученике укључи у различите школске догађаје.

На општинском такмичењу Регионалног центра за таленте Чачак одржаном 16. и 18. децембра 2023. наши ученици су постигли следеће резултате:

- Вук Богдановић , информатика и рачунарство , 1. место
- Тијана Пунишић , математика, 2. место
- Сара Милутиновић, српски језик, 2. место
- Александра Миленковић, техника и технологија, директан пласман
- Матеја Лишанин, енглески језик , 3. место

Од Кирила, крила се ширила!

ПОСЕТА

Регионалном центру за управљање
отпадом „Дубоко“ у Ужицу

12. 12. 2023. године група ученика 7. и 8. разреда наше школе је у пратњи наставнице Иване Пантовић посетила ЈКП „Дубоко“, највећи рециклажни центар у нашој земљи. Ученици су имали прилику да присуствују презентацији о значају рециклаже за унапређење стања животне средине, али и да се кроз обилазак регионалног центра упознају и са читавим процесом рециклаже.

О ЈКП „Дубоко“

ЈКП „Дубоко“ Ужице, преузима сав комунални отпад из девет локалних самоуправа.

Капацитети овог предузећа омогућавају еколошки поуздано сакупљање, транспорт, третман и депоновање комуналног отпада из Регије Дубоко, која на површини од 5.300 km² обухвата 335 насеља са 350.000 становника.

Примарна селекција отпада је сортирање отпада на месту његовог настанка. На пример, уколико ПЕТ амбалажу након употребе флаширане воде одвојите од осталог отпада у вашем домаћинству, то је примарна селекција отпада.

Наши ученици су освојили 1. место у прекограничном пројекту

Секундарна селекција отпада је разврставање отпада у рециклажним центрима. Када се различит отпад транспортује у рециклажне центре или депоније и након тога се разврстава, одвајају се нечистоће и сортирају се отпади који даље настављају пут у рециклажи.

Од Кирила, кирила се ширила!

ДАН ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

ДЕВЕТ УЧЕНИКА ИЗ ОДЕЉЕЊА I₁ И ТРИ УЧЕНИКА ИЗ IV₃ ПОСЕТИЛИ СУ МНРО ДНЕВНИ БОРАВАК „ОТВОРЕНА ВРАТА“ ПОВОДОМ ДАНА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ 4. 12. 2023. ГОДИНЕ.

4 . Д Е Ц Е М Б А Р 2 0 2 3 .

Деца из боравка су нас дочекала веома лепо. Обрадовали су се поклонима које су им наши ученици донели, нарочито папирним корпицама у којима су се налазиле поруке са лепим речима, бомбоне, лоптице, шналице... Четвртаци су рецитовали своје песме о толеранцији. Корисница боравка Тамара Вишњић је пажљиво слушала рецитовање песама четвртака које су написали за своје другаре. Тамара је затим је казивала песме из своје збирке.

Наши ученици су са дефектологом Иваном Мићић разговарали о помоћи и толеранцији према деци са посебним потребама. После послужења су сви заједно окитили јелку. Дружење је протекло веома лепо. Деца су била веома задовољна.

Наставник Весна Сокић

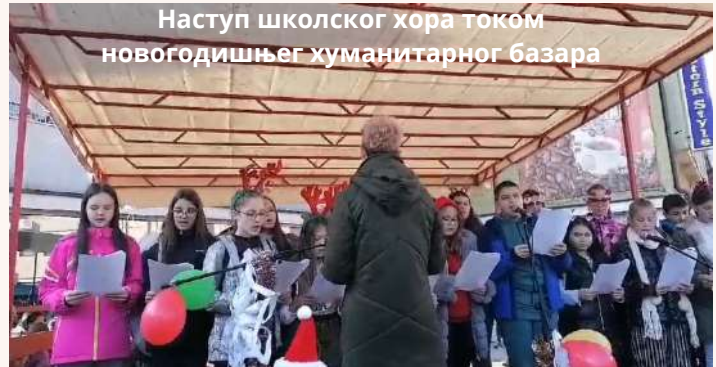
Балон са новогодишњим жељама

МНРО Дневни боравак „Отворена врата“

ИО Луке
Пакетиће изненађења за наше ученике припремили су мештани који живе у Аустрији

Наступ школског хора током новогодишњег хуманитарног базара

Од Кирила, крила се ширила!

ДЕДА МРАЗОВО СЕЛО

Лапонија је смештена на крајњем северу Европе, у области изнад Арктичког круга, и обухвата територије Шведске, Финске, Норвешке и дела Русије. Чак и ако не верујете у Деда Мраза, Рованијема, главни град Лапоније и Деда Мразово село, утицаће да можда ипак преиначите своју одлуку ииии... Поверујете! У њему је изграђен читав туристички комплекс Деда Мразовог села, где је све посвећено духу Божића. Деда Мраз овде живи од 1985. године, а Рованијема је 2010. године добио статус званичног Деда Мразовог пребивалишта!

Данас, Деда Мразово село располаже мноштвом атракција попут продавница сувенира, ресторана, кафића, али и хотела. Од 2011. године Деда Мразово село обезбеђује и смештај, па туристи могу да бирају желе ли да своју зимску авантуру проведу у традиционалној дрвеној колиби или модерним стакленим иглоима и кућама.

Од Кирила, крила се ширила!

НОВОГОДИШЊИ

БАЗАР

Као централна активност овогодишњег пројекта „Замисли жељу“ 27. 12. 2023. у нашој школи је одржан Новогодишњи продајни базар на коме су учествовали ученици млађих разреда, њихови наставници и родитељи. Ученици су за продају припремили новогодишње и божићне украсе и разноврсне послатице које су захваљујући великом одзиву родитеља, наставника и ученика продали за веома кратко време и прикупили значајна новчана средства. Новац прикупљен током ове манифестације ће свако одељење за себе употребити за помоћ другарима којима је то потребно. Наша школа је одлучила да се одазове и позиву да учествује на Новогодишњем хуманитарном дечјем базару у центру града.

СРЕЋНА НОВА ГОДИНА

Новогодишњи задатак:
 Деда Мраз је донео пакетиће деци у
 једној породици. Ако дели по два
 пакетића остаће један пакетић вишка.
 Ако дели по три пакетића остаће
 једно дете без поклона. Колико деце
 има у породици и колико је пакетића
 донео Деда Мраз?

решење је на дну странице

Новогодишњи базар

Новогодишњи базар

Новогодишња кухињица у ИО Осоница

ОДЕЉЕЊЕ I 2

ОДЕЉЕЊЕ I 2

Решење: Ако дели по три пакетића, по
 трећи пакетић ће добити троје деце:
 онај један пакетић што је био остао и
 два пакетића што би припала детету
 које је остао без пакетића. Дакле
 пакетића је било три пута по три,
 укупно девет, а деце је било четворо,
 троје што је добило по три пакетића и
 четврто које је остало без пакетића.
 $(3 \times 3 + 0 = 9 \text{ а } 4 \times 2 + 1 = 9)$

Од Кирила, крила се ширила!

ВЕРСКИ КАЛЕНДАР

У недељама које претходе Божићу, очекују нас три радосна породична празника – Детињци, Материце и Оци. Сматра се да ова три празника симболизују чврсте породичне везе, мир, слогу и међусобно поштовање и помагање. Суштина ових празника јесте окупљање породице и обнављање њеног заједништва, а лепе успомене на ове симпатичне кућне ритуале, деца ће носити читавог живота.

ДЕТИЊЦИ

Детињци су празник који се слави трећу недељу пре Божића. Деца се потруде да припреме ситне поклоне (воће, бомбоне, чоколаде), помоћу којих ће одраслима „платити откуп“ на празнични дан.

Рано ујутру на Детињце, одрасли вежу децу, обично каишем, гајтаном или канапом.

Деци се везују ноге или руке, најчешће за столицу на којој она седе. Симболично се везују чак и деца која су још у колевци, али и одрасла „деца“ која још немају своју породицу. Након што се деца „откупе“ поклонима, родитељи их одвежу, а поклоне по правилу врате деци назад да се почасте.

Децу могу везивати и други чланови породице, комшије, пријатељи.

МАТЕРИЦЕ

Материце се славе недељу дана након Детињаца. У народу се сматра да су Материце од сва три празника ипак најсвечаније. Деца ујутро везују мајке, онда јој честитају празник, након чега им она подели поклоне, како би се „дрешила“ (ослободила). Осим мајке, деца могу везивати и своје баке, као и остале мајке из суседства. Жене које имају удате ћерке без деце, одлазе код њих у посету „да се откупе“, носећи колаче и дарове.

ОЦИ

Оци су последњи породични празник у циклусу који претходи Божићу. На овај дан, обред је био исти као и на Материце, само са очевима у главној улози. Међутим, за разлику од мајки, очеви се нису тако лако дали везати, и обично би везивање трајало краће – према традиционалном схватању, глави куће некако није приличило да дуго буде у тако немоћној позицији. На дан Очева, најсигурније је било ухватити оца на спавању, а везани отац би по буђењу „грдио“ децу, и тобоже љут поделио би им поклоне како би га што пре ослободили.

РАЗГОВОР СА

УЧЕНИКОМ 7. РАЗРЕДА, ЂОРЂЕМ ЂУРИЋЕМ

ОД ОЛИМПИЈСКИХ ИГАРА У СЕУЛУ, СТОНИ ТЕНИС ЈЕ СВЕ ДО ДАНАС ОЛИМПИЈСКИ СПОРТ.

Од када играш стони тенис и да ли постоји неки посебан разлог због кога си заволео овај спорт?

Стони тенис играм од трећег разреда. За време карантина нисмо имали пуно ствари да радимо, тако да смо на кухињски сто стављали књиге као мрежицу и играли стони тенис.

По твојем мишљењу, које вештине треба да имаш да би се бавио овим спортом?

По мом мишљењу за стони тенис требају брзи рефлекс, осећај и брзо размишљање.

Да ли ти је бављење овим спортом помогло да развијеш неке нове вештине и способности?

Помогло ми је да побољшам моторику и да убрзам рефлексе и размишљање.

Стони тенис је настао у вишој класи енглеској друштва око 1880. године као кућна забава „за после вечере“, односно као алтернатива тенису на траву. Реквизици су били све што се нашло под руком: књиже поређане у низ до средини столице су служиле као мрежа, обликован зајварач од плуше од шампањца као лоптица, а доклопац кућије за цигаре је могао да послужи као рекет.

Да ли код куће имаш сву потребну опрему да вежбаш овај спорт? Колико често имаш прилику да вежбаш стони тенис у школи?

Код куће имам сву потребну опрему за стони тенис. У школи јако ретко имам прилику да вежбам.

Приметили смо да је и твоја сестра успешна у овом спорту. Да ли заједно веждате и коме је овај спорт више у крви?

Да, вежбамо заједно. Она је млађа и игра мање, али мислим да она има већи таленат.

Да ли иначе играш такмичења у стоним тенисима а и она дружа са великим рекетом?

Да, обожавам да пратим такмичења у стоним тенисима, исто и у спортовима са великим рекетом.

Постоји ли неки стонотениски клуб у Ивањици и да ли би волео да се овим спортом бавиш професионално?

У Ивањици постоји стонотениски клуб „Јавор“, а волео бих да се овим спортом бавим професионално.

РАЗГОВОР СА

Разговарали смо са учеником 8. разреда, Милошем Чакаревићем који је похађао седмодневни семинар у Истраживачкој станици „Петница“.

Милоше, одакле идеја да се пријавиш за „Петницу“? Које услове треба да испуниш да би похађао њихов програм за основце? И да ли је похађање њихових програма бесplatно?

Педагог школе, Ивана Перишић, ми је предложила да се пријавим. Никакви услови не постоје, већ на основу наше биографије и „интервјуа“ се процени да ли смо ми баш ти који треба да похађају семинар. Похађање семинара није бесплатно, али већини полазника је платила школа, укључујући и мене. Неким полазницима је општина платила.

За оне који не знају, чиме се бави Истраживачка станица Петница и каквим ученицима је намењена?

Истраживачка станица Петница организује разне семинаре. На већини семинара, полазници пишу рад из области коју похађају. ИСП организује семинаре из великог броја наука и дисциплина, чак и оних са којим ученици немају додир у школи, попут астрономије, дизајна, биомедицине, електронике, геологије... ИСП је намењена ученицима који имају изражену радозналост, самоиницијативу и жељу за радом.

Можеш ли нам украјко описати како је изгледао твој боравак тамо?

Ја сам похађао Летњу научну школу - ЛНШ, којој је главни циљ да се полазници упознају са науком и научним методом. Добили смо распоред предавања и вежби првог дана. Имали смо врло мало слободног времена (око пола сата три пута дневно) које смо искористили за дружење.

ИСП ОРГАНИЗУЈЕ СЕМИНАРЕ ИЗ ВЕЛИКОГ БРОЈА НАУКА И ДИСЦИПЛИНА, ЧАК И ОНИХ СА КОЈИМ УЧЕНИЦИ НЕМАЈУ ДОДИР У ШКОЛИ.

Које области истраживања су тебе посебно интересовале?

У Истраживачкој станици Петници посебно су ме привукле психологија и астрономија/астрофизика, са којим сам се тек тада упознао. Наравно, заинтересован сам и за математику, физику, хемију и програмирање од раније.

У чему је основна разлика у начину рада у истраживачкој станици у односу на рад у редовној школи? Да ли би комбинација оба начина рада заправо била идеална за ученике који желе да напредују у некој области?

Основна разлика је то што су у истраживачкој станици предавања, на којима се упознајемо са теоријом и лабораторијске вежбе, односно практични рад, подједнако заступљени. Такође, ИСП има врло квалитетну опрему у лабораторијама, која додатно олакшава реализацију оваквог начина рада. У школи је практични рад много мање заступљен. Сматрам да је начин рада у ИСП делотворнији.

Сићурни смо да си се вратио са позитивним исцима. Шта ти се највише допало?

Поред врхунских лабораторија и предавача, највише ми се допало то што је заступљен пријатељски и неформални однос између полазника и сарадника, односно ментора.

Да ли сте имали времена за дружење са осталим полазницима и да ли си стекао нека нова познанства?

Да, имали смо времена за дружење. Поред слободног времена, имали смо и активности предвиђене за упознавање и дружење. Стекао сам много нових познанстава, док сам неке полазнике већ познавао са такмичења. Драго ми је што сам са већином остао у контакту.

Да ли би поновио ово искуство и када будеш средњошколац?

Да, једва чекам да следећи пут дођем у ИСП.

ПУБЕРТЕТ И ЈА

СА ЧАСОВА БИОЛОГИЈЕ

Пубертет је период у животној дојци који се одвија веома брзо, брже него у свим другим животињским раздобљима, не рачунајући време када смо били бебе где је раст и даље убрзан.

У последње време често слушам о пубертету. Многи кажу да смо другари и ја тренутно у пубертету.

Родитељи ме не разумеју. Увек ми говоре да сам довољно одрасла да важне одлуке о будућности треба да донесем сама. Са друге стране ми не дозвољавају неке ствари које ја треба сама да одлучим. Мислим да они не схватају неке моје проблеме и да су њихове методе кажњавања строге. Велики број људи, као и моји родитељи, говоре ми да сам нагло променила боју гласа. Мени се то не чини тако. Мама ми говори да имам бурне реакције у неким ситуацијама. Можда се некада нервирам без икаквог разлога. Такође, једна ствар коју сви примећују је појачан апетит. Жеља за слаткишима је никад већа. Често је и то разлог за свађу. Чини ми се као да се цео свет срушио на мене. Некада причам како не постоји дете које воли школу. Моја мама то никад не потврђује, што ме јако нервира. Једина ствар коју волим је да будем са својим вршњацима. Та ствар ме чини срећном зато што размењујемо искуства о пубертету и причамо о стварима које нам се дешавају. Сада, када треба да одлучим где ћу се даље школовати, нашао се пубертет на путу.

Пубертет је ствар о којој сад сви причају. Надам се да ће период пубертета брзо проћи, јер је он узрок моје несигурности.

Милица Зарић VIII 2

Кажу да је детињство најлепше доба, безбрижно, срећно. Све изгледа тако лепо. Родитељи су увек ту да те саветују, помогну, заштите. Полако прелазимо у доба зрелости, период пубертета. Чини ми се да сам до јуче била неко мало дете. Као да сам преко ноћи постала некако другачија. Сви око мене кажу да је свака моја реч или поступак последица пубертета. Увек сам се љутила не знајући шта то значи и мислећи да то мени не може да се дешава. Полако сам почела да примећујем прве промене, најпре физичке, а онда сам ухватила себе да размишљам о неким стварима које ми раније нису падале на памет.

Постала сам осетљива. Неправда је почела да ми боде очи. Другачије разумем људе око себе. Нервирају ме неки њихови поступци и примедбе.

Глава ми је пуна различитих мисли и осећања. Нека су ми интересантна и допадају ми се, а нека не. Ово је период када треба да доносимо неке своје одлуке, да озбиљније размишљамо. Постајемо некако независни и самостални. Срећна сам када могу да помогнем људима око себе. И даље волим да причам са родитељима, да чујем неки њихов савет, али ипак имам могућност да сама одлучим. Организујем свој дан и планирам како да га испуним. Више времена проводим са другарима и свима нам прија дружење и

шала. Пубертет је период који треба да прихватимо и спремно дочекамо. Треба да прихватимо савете старијих јер они су то већ прошли и имају различита искуства. Сада треба сложити коцкице на прави начин како би себе усмерили на прави пут!

Пубертет представља период у животу сваког младог човека који је обележен физичким и емоционалним променама. Тај период трансформације између детињства и зрелости, представља изазов сваког дечака. У овом саставу истражићемо различите аспекте пубертета и како он утиче на мене.

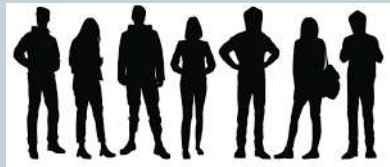
Пубертет- то је као да си ушао у нови свет у коме не знаш правила. У последње време тело ради оно што хоће, само од себе, као да је неко укључио невидљиви прекидач. Коса расте брже него што ја могу да је шишам, а тек оне бубуљице... Изгледају као колекција новогодишњих украса. Стално ми се мешају у фотографије и дружења, као да желе свој моменат славе. Али мени, најчудније од свега је што тело ради шта хоће. Изгледам као да сам израстао из своје одеће. Мој глас се још није променио, али доћи ће време за тај свраб у грлу. Мој глас сада звучи као да сам првачић, али мени је то најлепши део мене. Не бих волео да ми се глас промени, јер сада могу да отпевам нешто што не би ни оперски певач Народног позоришта могао. Школа... То је дуга прича. Сви се понашају као да су експерти за ово пубертетско лудило. Смешкају се као да су прошли кроз све ово са лакоћом, а ја ево овде, размишљам како ћу ући у тај свет одраслих.

Тајна пубертета је да нико не зна тачан распоред представе. Сви смо као бацачи који се уче новом хватању. У овом периоду, као ученик осмог разреда научио сам да је у реду бити изгубљен, јер у свему томе лежи та јединственост сваког од нас.

Ненад Бојовић VIII, 1

Александра Војиновић VIII 3

ПУБЕРТЕТ И ЈА

Са часова биологије

Пубертет - реч која изазива талас различитих емоција, као да је сама по себи авантура у непрегледном лавиринту самопроналажења. Кад сам заронила у тај неистражени свет, није било карте ни сигурносне мреже. Била је то моја лична празна страница, а ја, јунак сопствене приче.

Јутро је постало ритуал непредвидивих промена, како расположења тако и изгледа. Огледало је постало место где се сусрећу непозната лица, изрази и питања на која немам одговор. Ко сам ја? Како се носити са овим трансформацијама?

Школске клупе су постале сцена личног драмског дела. Некадашњи пријатељи постали су ликови из романа који су мењали своје улоге брже од светлости. Емоције су постале окосница мог света, а сваки тренутак је носио потенцијалну драму.

Љубав, као непредвиђена околност, дошла је на ред. Срце је постало диригент личне симфоније, свирајући неке тонове за које нисам ни знала да постоје. Сусрети очију са неким новим били су као путовање кроз непознате галаксије, а осећаји су били као астероиди који непрестано мењају смер.

Храна, која је некада била само гориво, постала је извор туге и радости. Мамин колач је постао спасилац у тренуцима туге, док су здрави оброци постали чудовиште које чека у тами чежње за идеалним телом.

Но, усред тог хаоса, схватила сам да је пубертет попут књиге коју пишем сама. Свака страница је нова авантура, а свако поглавље је прилика за откривање снаге. Пубертет ме научио стрпљењу и толеранцији.

Упркос свим потешкоћама, пубертет и ја смо партнери у истраживању, у борби и у одрастању. Сваки нови дан је нова страница у мојој причи, сваки изазов прилика за раст. Пубертет и ја, заједно причамо једну причу која ће увек бити упамћена у мојим сећањима као само моја, и ничија више, препуна смеха, суза, али пре свега- самопроналажења.

Милана Нешовановић VIII₂

Република Србија
Основна школа „Кирило Савић“ Бр. 569/11
Датум 15.09.2023 год. Ивањица
У складу са предлогом Савета родитеља од 15. 09. 2023.
год. школа доноси:

Кодекс облачења:
Ученици ОШ „Кирило Савић“, запослени и родитељи дужни су да у школу долазе прикладно одевени и пристојног изгледа.

- Ученик/ца се сматра неуредним и неприкладно обученим ако у школу и на друга места где се одвијају наставне и ваннаставне активности долази:
- у бермудама које се користе за спорт или плажу
 - у јапанкама и папучама
 - у хеланкама (провидним или у комбинацији са кратким мајицама), у провидној одећи
 - у краткој мајици и мајици на бретеле
 - мини сукњи

- исцепаних панталона,
- у одећи са навијачким, обележјима, или у одећи са неприкладним апликацијама
- са капом, качкетом, капуљачом, марамом на глави и наочарима за сунце унутар школе,
- нашминкан/а,
- налакираних ноктију

Контролу да ли је ученик неуредан и неприкладно обучен врше обавезно предметни наставник и одељењски старешина као и сви запослени. Ученицима који се не буду придржавали правила одевања биће позвани родитељи да их воде кући да се адекватно обуку. Ових правила су, такође, дужни да се придржавају и родитељи, односно законски заступници ученика, као и трећа лица. У супротном им неће бити омогућен приступ у зграду школе.

Од Кирила, крила се ширила!

СПОРТСКА СТРАНА

КРОС

06. 10. 2023. године одржан је крос Црвеног крста на коме су наши ученици постигли следеће резултате:

1.разред	Богдан Лишанин	2.место
2.разред	Јована Бешевић	1.место
	Нина Поледица	3.место
	Лазар Луковић	1.место
3.разред	Томислав Мирковић	2.место
4.разред	Нађа Радовић	1.место
	Николина Јаковљевић	2.место
5.разред	Андрија Бешевић	1.место
6.разред	Дуња Николић	3.место
7.разред	Тамара Милосављевић	1.место
	Ања Луковић	2.место
8.разред	Анђела Дуканац	3.место
	Дарко Ђурашевић	3.место

СТОНИ ТЕНИС

04. 11. 2023. године одржан је турнир у стоном тенису у Приликама. Наши ученици Мина и Ђорђе Ђурић заузели су прво место, а Маша Лишанин друго место.

29. 11. 2023. Окружно такмичење у стоном тенису
2. место
екипно и појединачно

МАЛИ ФУДБАЛ

Екипа одељења VIII₂ освојила је 27.
12. 2023. школски турнир у малом
фудбалу

Од Кирила, крила се ширила!

Моја џустоловина

У углу моје собе стоји моја још неокићена јелка која ме подсећа да ће ускоро Нова година. Покушавам да заспим, а у ствари размишљам како да окитим јелку и собу и колико ће пакетића бити испод јелке. Али, одједном, ја више нисам у мом кревету, већ на неком снежном брду са моја два другара.

Кренули смо низ снежну стазу, а онда смо видели таблу са натписом, Лапонија. Сетили смо се да ту живи Деда Мраз и кренули у потрагу за њим.

После неког времена наишли смо на групу ловаца који су знали да нам је хладно. Наложили су ватру и дали нам своју храну. Храна нам се није свидела, али смо је ипак појели и попили топао чај. Један нам је

понудио своја два хаскија да лакше пређемо део пута. Дао нам је и санке. Два бела хаскија појурила су низ брдо. Било је веома узбудљиво. После дуге и луде вожње наишли смо на једног рибара који нам је позјамио чамац да пређемо реку и показао нам на светло до ког треба да стигнемо.

После толиког пута, вожње и пешачења, прескакања оgrade и тешких тренутака дошли смо до куће која је била чаробна. Испред ње су била два ирваса и црвене санке. Покуцали смо и ушли. Тамо нас је дочекао Деда Мраз поред јелке окићене црвеним и сребрним украсима. Деда Мраз нам је рекао да је управо кренуо код нас и да можемо са њим до наших кућа. Сели смо у санке, а ирваси су полетели.

Отворио сам очи и погледао у моју још неокићену јелку. Сад знам да ћу је окитити у црвено – сребрне украсе и знам да ће испод ње бити бар један поклон од Деда Мраза.

Лазар Злајић V₁

Кукавице никад не доживе нешто незаборавно. Они се плаше и не желе да пробају неистражено и несигурно. Ми смо желели тај први мајски уранак.

Узбуђено смо чекали да падне вече. Минути су били дуги, а нестрпљење све веће. Спремали смо се као да идемо на Хималаје, а не у оближњи шумарак. Први пут идемо без родитеља. То је храбро и сјајно.

Вече се већ спуштало када смо стигли у шуму. Поставили смо шатор и наложили ватру. Док смо разговарали, нисмо обраћали пажњу на околину. Одједном, звезде су нестале са неба, дуноу је снажан ветар и киша је почела да се просипа као из кабла. Склањали смо се у шатор, али нам се ватра стално гасила.

Пошао сам да донесем неке гранчице. Храбрио сам себе, али сам чуо откуцаје свог срца. Около је било тихо. Као из филма страве, огласила се нека птица. Бацио сам грање и нисам знао куда трчим. Осетио сам страшан бол у ноzi. Нагазио сам на жежа.

При повратку кући, размишљао сам како одговорити на многа питања која ће родитељи да постављају. Били су против уранка.

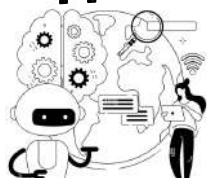
Када немаш шта да кажеш, ћути, али догађај памти дуго, дуго...

Ангија Бешевић V₂

Од Кирила, крила се ширила!

ДА ЛИ САВРЕМЕНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ ПОВЕЗУЈУ ИЛИ ОДВАЈАЈУ ЉУДЕ

Технологија је нешто без чега не можемо да живимо данас, важан је елемент наше стварности који нам је потребан, чак и за најмање задатке. Просто се треба запитати како су се људи сналазили без ње.

Главни разлог због којег се разликујемо од осталих животиња је наша памет, тј. способност размишљања. Како смо се вековима развијали и цивилизовали, тако нам се и јавила потреба да измислимо разне ствари, од точка до кућних апарата и аутомобила, у нади да ћемо себи олакшати живот.

Човеку је дуго требало да би дошао до данашњих телефона и компјутера, савремених помагала уз које долазимо до свих информација на свету само једним кликом на дугме. Људи су се на почетку прибојавали невероватне моћи које добијају коришћењем ових машина. Чињеница је да уз велику моћ иде и велика одговорност.

Треба да се запитамо шта са оволиким слободним временом. Да ли да га уложимо у едукацију или да га искористимо да се побољшамо као друштво и да научимо како да живимо живот у пуном његовом потенцијалу? Не, донели смо одлуку да исмевамо једни друге и да правимо будале од себе на интернету из удобности своје фотеље.

Преживљавамо, али не живимо!

**ПРЕД ТЕЛЕВИЗОР ИДЕТЕ КАД МОЗАК
ЖЕЛИТЕ ДА ИСКЉУЧИТЕ, А ПРЕД РАЧУНАР
КАД МОЗАК ЖЕЛИТЕ ДА УКЉУЧИТЕ.**

Стив Џобс, један од оснивача компаније „Apple“

Изгледа да смо потпуно одбацили дружење напољу и заменили га друштвеним мрежама које нам мало по мало исисавају личност, а чини ми се да из генерације у генерацију губимо емпатију. Иако, уз праву дозу, друштвене мреже могу бити одличне за упознавање људи из различитих делова света, никад не треба да им дајемо предност у односу на прави контакт. Морамо да се осврнемо око себе и да прихватимо, да колико год пратилаца имали, никада неће заменити људе око нас.

Морамо да престанемо и да се претварамо да смо неко, ко нисмо, а да се потрудимо да побољшамо оно што јесмо.

Технолошка достигнућа сама по себи нису лоша, али проблем настаје када падну у погрешне руке. Будимо свесна бића каква нас је Бог направио и не дозволимо да се у потпуности одвојимо од своје природе.

Ива Пејровић VIII 2

Од Кирила, крила се ширила!

Моја бајка

Било једном једно село другачије од свих осталих.

Сви становници су имали исти страх и сви су били жедни. Плашили су се страшних урлика из шуме и нису смели да уђу у њу, а тамо је био једини извор. Полако су почели да се одсељавају. Сеоски кнез је издао проглас да онај ко савлада шумско чудовиште и тако ослободи извор, добиће његову ћерку за жену и постаће нови кнез. Нико није успео да уђе довољно дубоко у шуму. Најмлађи међу њима, звани Жгољавко, једини је решио да иде до краја. Дошао је до пећине у којој је живело чудовиште. Запушио је уши комадима меког воска да не би чуо урликање. Испред пећине је угледао чудовиште како спава. Био је то црни коњ са три главе, ватреном гривом и усијаним копитама. Много се уплашио, али је имао план. Бацио је велики камен у језеро поред пећине. Коњ је потрчао за звуком и упао је у језеро пуно муља. Вода је угасила ватрену гриву и усијана копита. Док се коњ извлачио из муља, Жгољавко му је секиром одсекао две главе. Помогао је коњу да се извуче. Сада је изгледао као обични црни коњ када је вода угасила ватру.

Жгољавко се вратио у село јашући припитомљену животињу. Венчао се са кнежевом ћерком код шумског извора и постао нови кнез.

Једно моје путовање

Василије Парпура V₂

Путовање са породицом или пријатељима увек остаје у сећању.

Прошле године летовала сам на Охриду. Охрид је македонски град који се налази на североисточној страни Охридског језера. Иако мали град, пун је занимљивих места. Самуилове тврђаве некад су биле средиште бугарског цара Самуила. Тврђава је изграђена у дужини од 3 километра. До данас је сачувано 18 кула. Поглед са тврђаве је запањујућ, пружа се на шеталиште и цело језеро, па смо имали осећај као да смо на мору. Градско шеталиште је пуно занатлија, а мени су се највише свидели златари. Имали смо ту част да видимо прављење бисерних огрлица. Шеталиште није никада путо. Увече је препуно радозналих туриста. После шетње вечерали смо домаће специјалитете и слушали фантастичан бенд из оближњег кафића.

Посетили смо и манастир Светог Наума до којег се стиже локалним бродићем. Манастир је подигао Свети Наум 895. године и ту се налазе и његове мошти. Постоји легенда да још увек могу да се чују откуцаји његовог срца, ако верујете снажно и искрено. После обиласка манастира, отишли смо на извор Охридског језера. Језеро извире из стене, а вода је изузетно хладна.

Ово путовање је било изузетно и дуго ћу га памтити. На крају, није битно колико далеко одеш, већ какав је твој однос према путовању и новим садржајима.

Тијана Пунишић VII₃

Од Кирила, крила се ширила!

Друштво је заборавило своје хероје у приповеци „ Све ће то народ позлатити“ Лазе Лазаревића

Лаза Лазаревић је један од најзначајнијих представника реализма у српској књижевности. По занимању је био лекар, па је то утицало да се бави психологијом својих јунака. Управо тиме се и бави у приповеци „ Све ће то народ позлатити“ . Учесник српско – турског рата био је сведок трагичних судбина људи који су остали инвалиди и као такви били заборављени од стране друштва.

Радња се дешава на доку док Благоје казанџија чека свог рањеног сина, а са њим је и капетан Танасије Јелачић који чека породицу из ратног вихора. Благоје се нада да му је син лакше рањен, али доживљава велики шок када га не препозна, јер је тешки инвалид. У рату је оставио десну ногу и леву руку. Овај јунак нема име, јер осликава судбину многих младића који су отишли да храбро бране отаџбину, а вратили се као инвалиди. Препуштени су сами себи, а њихова очекивања су изневерена. Осећали су се безвредним, а живећи од милостиње других, изгубили су своје људско достојанство. Тако се и Благоје нада да ће народ „ позлатити“ и руку и ногу његовог сина. И заиста, народ даје милостињу несрећном младићу. Међу првима је и капетан који схвата своју срећу, иако су и његови џепови празни, али породица му је добро. Сво поштовање и самилост према настрадалом војнику су само тренутна милост, уместо да буде трајно решење. Врло брзо и Благоје казанџија и његов син, јунак и инвалид, схватају да су остављени и препуштени сами себи. Примајући разне ситнице од људи, обојица знају да те ствари неће помоћи, а да ће младић уместо војног хероја остати ништа друго него „ богаљ и просјак“.

Људи су свој живот жртвовали да ви заштитили отаџбину и извојевали слободу, а на крају су само одбачени и заборављени. Њихов инвалидитет није њихов избор већ зла судбина. А друштво које то заборавља и не поштује треба осудити баш као што је то учинио Лаза Лазаревић у овој приповеци.

Алекса Боровић VIII 2

**„Бој не бије свијетло оружје, већ бој бије
срце у јунака.“**

Петар Петровић Његош

**„Има људи који су храбрији пред смрћу, него
пред животом.“**

Јован Дучић

**„Ко никад није био у опасности, не може
знати своју храброст.“**

Наполеон Бонапарта

**„Јунака боље штити храброст, него
кукавицу штит.“**

Италијанска пословица

Од Кирила, крила се ширила!

РАЗГОВОР СА

Ове школске године у пензију смо испратили четири наставника. Замолили смо их да се укратко осврну на протекле године и издвоје оно на шта су најпоноснији у својој каријери.

Као и сви просветни радници, поносна сам када видим да су моји ученици постали успешни, млади људи. Када видим да су честити. Када видим да имају породицу и децу. У свом раду сам се највише трудила да својим ученицима објасним да градиво које уче у школи, не уче зато што се то мора, већ зато што им то треба у животу за посао који ће обављати, касније, када за то дође време. Највеће задовољство професије је када добијете ученике и ви видите из дана у дан да напредују у знању, сазревају, расту и бивају све бољи и паметнији.

Снежана Коларевић, учитељица

У животу ништа није случајно. Бог нас увек ставља у ону средину где можемо да будемо на корист и себи и другима.

Радила сам у две основне школе, у Техничкој школи и Гимназији у Ивањици. Имала сам и ту срећу да сам радила у Приликама и Међуречју.

Смењивале су се генерације и искрено речено, више сам ја учила од тих осетљивих дечијих душица него што сам се трудила да их научим руском језику који сам предавала, не умањујући значај братског хришћанског народа и језика утемељеног на православљу. Језик је практично изумро у нашим школама и ја сам постала библиотекар.

Једини циљ мог просветитељског рада као и једина жеља је била да те мале душице постану добри, морални људи и искрени светосавци. Извор добра у човеку јесте добро, богољубиво срце. Неизмерно се радујем кад код некадашњих милих ђака осетим, па и малену искру будућег доброг, моралног човека, искреног хришћанина и себи кажем, има још наде...

Весна Зораја Злајић, библиотекар

Ових четрдесет година некако брзо прође. Поносна сам на све што сам урадила и кад видим напредак и успех ученика као одраслих људи. Највише сам поклањала пажњу индивидуалним потребама сваког детета јер код деце треба подстицати радозналост, креативност, подржавати емоционални развој како би дете заволело учење и школу. Највеће задовољство у раду са децом је видети како расту, уче, развијају се, а ти си ту да допринесеш њиховом образовању, васпитању и будућности.

Граница Јекић, учитељица

Углавном сам задовољан својим радом у школи. Од почетка па до краја, поносан сам на ученике, како на оне којима сам предавао, тако и на оне којима нисам. Поносан сам и на колеге са којима сам радио и делио много тога, и доброг и лошег. Поносан, наравно, и на све остале запослене у школама у којима сам радио.

Трудио сам се да на часу направим добру радну атмосферу, да наградим и похвалим све вредне, педантне и радне ученике, а са друге стране да са свим запосленима остварим прави колегијални однос.

Највеће задовољство ми је било пласман на три републичка такмичења у малом фудбалу као и кад на часу постигнем да сви ученици савладају неку наставну јединицу.

Свим колегама желим да дочекају одлазак у пензију, здрави, способни, задовољни својим радом са децом и да што пре забораве лоше ствари које су нам се дешавале током рада.

Ваш Драго

Драгослав Радојевић, наставник физичког васпитања

Милана Пантовић VIII 1

Ненад Бојовић VIII 1

Ненад Бојовић VIII 1

Душан Лабудовић

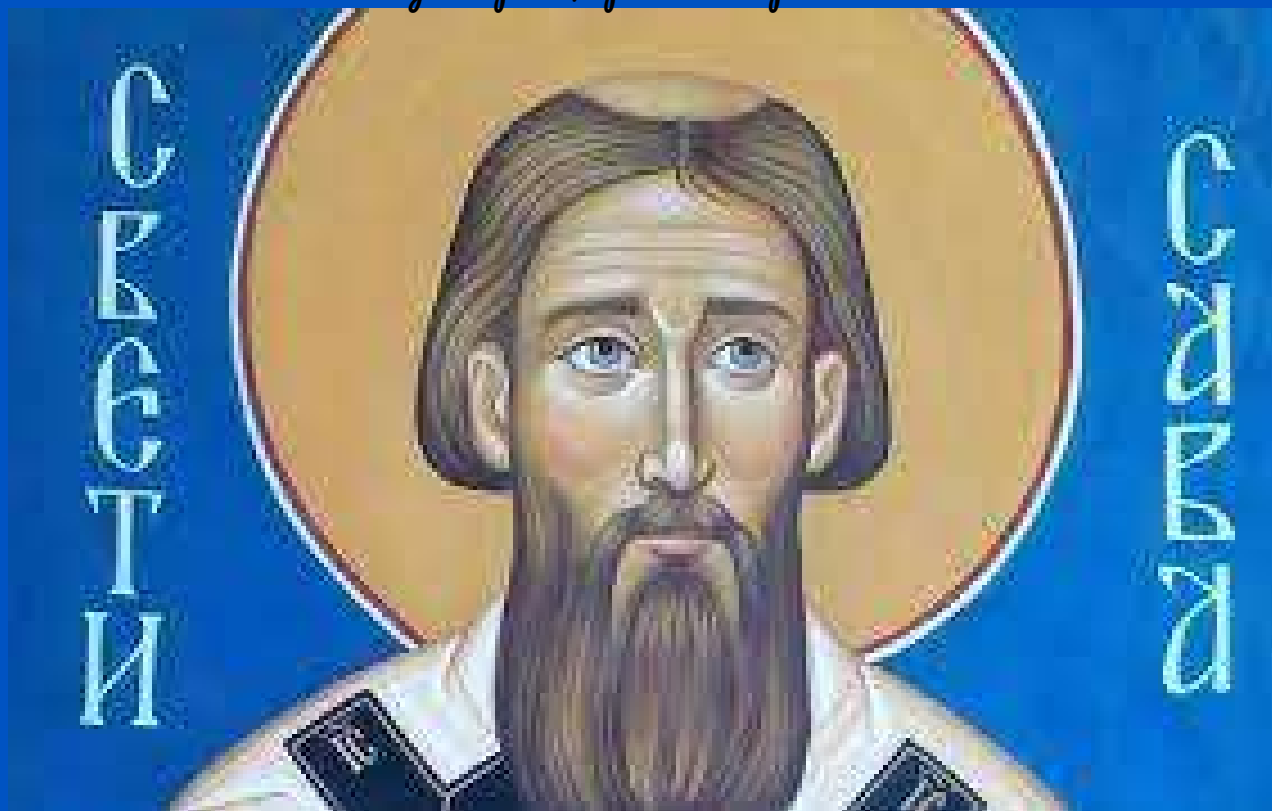
Милана Пантовић VIII 1

Милана Пантовић VIII 1

Од Кирила, крила се ширила!

*Школски лист ученика Основне школе „Кирило Савић”,
Ивањица*

*Уредник школског листа : Слађана Бошковић, наставник
енглеског језика*

*Лектура текста: Милка Петровић, наставник српског језика
Сарадници: учитељи, наставници и ученици ОШ „Кирило
Савић”*

За издавача: Невенка Милошевић, директор школе

Тираж: 150 примерака

ГОДИНА ИЗДАЊА : 2024.